

گزارشی از شب همبستگی با زندانیان سیاسی و خانواده جانباختگان به مناسبت سالگرد کشتار دهه 60 و تابستان 67- لندن

شنبه 5 سپتامبر جلسه ای با بیش از 150 نفر در همبستگی با زندانیان سیاسی و خانواده جانباختگان در سالگرد کشتار دهه 60 و تابستان 67 در لندن از جانب «تشکل زنان هشت مارس و شورای همبستگی با مبارزات مردم ایران» برگزار گردید.

جلسه همبستگی با ترانه خوانی ناهید نعیمی از فعالین شورای همبستگی آغاز شد. ناهید با صدای گرم و دلنشین خود و با یاد و خاطره جانباختگان به جلسه شور بخشید و سپس متن افتتاحیه شب همبستگی، به یاد جانباختگان و زندانیان سیاسی توسط وی قرائت گردید.

در این متن آمده بود که «شب همبستگی امان را با ادای احترام به مردم آزاده و مبارزی آغاز می کنیم که با مبارزات دلاورانه و الهام بخش خود علیه حاکمان مرتجع و واپسگرا اعلام کردند که سر می دهیم اما تن به خواری نخواهیم داد .
با ادای احترام به زنان و دختران شجاعی که در صف مقدم مبارزه کردند، به پیشروی خود ادامه دادند اما در مقابل تهدید و تحقیر قدمی به عقب نهند و رژیم مرتجع و زن ستیز را زبون و خوار کرده و بیش از پیش رسوا نمودند.

با ادای احترام به جوانان که با مبارزات جانانه اشان، درس مبارزه و دلاوری را به ما آموختند و جهانیان را به تحسین واداشتند.

با ادای احترام به همه آنائیکه جان باختند تا دنیای تاریکی را که تاریک اندیشان به مردم ما تحمیل کرده اند را پاک کنند و روشنی های فردا را نوید دهند
نداهایی که در جلوی چشم میلیون ها نفر غرق در خون شدند، و آنائیکه در سیاه چالهای رژیم در زیر شکنجه و تجاوز جانباختند، تا هوای تازه ای را در جامعه بدمند.

با ادای احترام به همه آزادگان در بندی که همچنان در سیاه چالهای مخوف رژیم تحت شکنجه های قرون وسطایی و مدرن قرار داشته و به مقاومت قهرمانانه خود ادامه می دهند.

قتل عام زندانیان سیاسی در دهه 60 و تابستان 67 هم چون زخمی همیشه تازه بر پیکر مردم ما باقی خواهد ماند، و تا سرنگونی کلیت نظام جمهور اسلامی زخم آن با ما خواهد بود».

اولین بخش برنامه سخنرانی آذر درخشان بود که نتوانست در این جلسه شرکت کند. سخنرانی آذر توسط یکی از فعالین تشکل زنان هشت مارس ارائه گردید.

در بخشی از این سخنرانی درمورد مسئله تجاوز، شکنجه و گورهای دسته جمعی چنین طرح شد «در آستانه 21 مین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی در تابستان 67 ، خبر رسید که دهها تن از دستگیر شدگان خیزش اخیر در گورهای دسته جمعی بی نام و نشان در قطعه 302 بهشت زهرا دفن شده اند. سی دهه گورهای دسته جمعی! در هفته های اخیر از دهان مهدی کروی می شنویم که دختران و پسران دستگیر شده مورد تجاوز جنسی و شکنجه نظامشان قرار گرفته اند . در ماههای اخیر طی خیزش سراسری مردم شاهد دستگیری گروهی زنان و مردان معترض بوده ایم، شاهد یورش به خانه ها و ربوده شدن کسانی که توسط جاسوسان رژیم شناسائی شده اند، شاهد دادگاههای نمایشی اعتراف گیری هستیم و ... این صحنه ها گوشه ای از وقایع دهه 60 را در اذهان نسل گذشته زنده می کند. سالهاست که همراه با خانواده های زندانیان سیاسی قتل عام شده خاوران پیکار خاطره ها را به پیش می بریم تا زنده بماند یاد نسلی که بر چوبه های دار بوسه زد اما در مقابل رهنان انقلاب مردم ایران سر خم نکرد.....

خیزش اخیر طوفانی بود که همه پرده ها را کنار زد. گویی موش کور تاریخ میان گورهای دسته جمعی بهشت زهرا و گورهای دسته جمعی دهه 60 در خاوران نقبی زده است..... اما دادگاههای نمایشی با وجود شباهت ها در اعتراف گیری و تواب سازی همان نیست. اگر آن اولی تراژدی بود این یکی کمدی است. زیرا طرفین همان ها نیستند. در دهه 60 یک طرف لاجوردی کریه و متهمین کنونی دادگاه های فرمایشی نشسته بودند و طرف دیگر اعضای سازمان های چپ و کمونیست و مجاهدین. با این حال، این تفاوت عظیم ذره ای از کراهت آن کم نمی کند».....

در ادامه سخنرانی به مسئله فتوای خمینی جلال در مورد کشتار زندانیان سیاسی در تابستان 67 اشاره شد که :

«در تابستان 1367 (ژوئیه 1978) خمینی طی یک فتوا فرمان قتل عام زندانیان سیاسی را داد. در این فرمان تاکید کرد: «کسانی که در زندان های سراسر کشور بر سر موضع نفاق خود پافشاری کرده و می کنند محارب و محکوم به اعدام می باشند ... رحم بر محاربین ساده اندیشی است، ... امیدوارم با خشم و کینه انقلابی خود نسبت به دشمنان اسلام رضایت خداوند متعال را جلب نمائید. ... والسلام. روح الله موسوی الخمينی»

طبق این فتوا در عرض یک ماه هزاران زندانی سیاسی یا به دار آویخته شدند یا تیرباران شدند. همه به اتهام منافق و ارتداد به جوخه های مرگ سپرده شدند. این زندانیان در دادگاه های چند دقیقه ای محاکمه شدند .

تا کنون اسامی بیش از 5000 نفر از اعدام شدگان این تابستان خونین گردآوری شده اما کماکان کسی از شمار دقیق این قتل عام مطلع نیست».....

سخنران به درستی مسئله تجاوز در زندانها را بعنوان جزئی جدا ناپذیر از احکام شرعی و الهی دانسته و می گوید: «اگرچه تجاوز به زندانی سیاسی در قوانین مجازات های اسلامی مستند نشده است اما احکام شرعی و الهی که این قوانین از آنها نشأت گرفته به صراحت بر تجاوز به زندانیان سیاسی انگشت می گذارد. در قوانین شرعی و احادیث اسلامی مسئله تجاوز به دختران باکره قبل از اعدام به دلیل جلوگیری از رفتن دختران به بهشت موجود است و اساسا بر این پایه هم تجاوز به زندانیان بخشی از انجام فریضه دینی زندانبانان محسوب شده و موجب ثواب برای تجاوز کننده است..... اعدام، شکنجه، تجاوز و اعتراف گیری و تواب سازی در سی ساله گذشته نه با احمدی نژاد شروع شد و نه با افراد دیگری مانند میرحسین موسوی یا کروی پایان خواهد یافت. بعلاوه برخلاف ادعای موسوی و کروی و یارانشان این مسائل به هیچ وجه غیر قانونی نبوده است که قرار باشد با اتکا به

قانون اساسی امروز پیگیری شود. چرا که در دولت آقای میرحسین موسوی و رفسنجانی هم که به قانون اساسی عمل می شد همین قدر جنایت و سرکوب بود. بررسی پدیده شکنجه و اعدام مخالفان و معترضین سیاسی در نظام جمهوری اسلامی نشان می دهد که این مجموعه جز لاینفکی از نظام سیاسی تئوکراتیک حاکم است و اسلامی بودن این نظام خود را در این پدیده ها نشان داده و می دهد، و گرنه در حیطه اقتصادی و مناسبات بهره کشی در طی سه دهه گذشته همه تابع قوانین سرمایه داری بوده است. قانون اساسی جمهوری اسلامی چهره قانونی نظام جمهوری اسلامی است و طی سی سال گذشته با همین قانون اساسی حق حاکمیت از مردم ایران سلب شده است. با همین قانون اساسی خونین ترین سرکوب و نسل کشی در در دهه 60 انجام گرفت. و با همین قانون موفق شدند نظام طبقاتی و استثمارگرانه را به پیش رانند و امروز با همین قانون اساسی به جان نسل کنونی افتاده اند».....

در بخشی از سخنرانی به نقش و جایگاه تجارب انقلابیون نسل قبل می پردازد « امروز مردم به بسیاری از حقایق پی برده اند. بسیاری در پی درس گیری از آن انقلاب هستند. نسل جوان در پی شناختن آرمان های رهائی بخش و مثرقی نسل قبلی خود است و جذب انرژی و شور و تجربه آنان است زیرا برای ساختن فردا باید بر شانه های دیروز تکیه کند. نسل گذشته نسلی آگاه بود که از دل چند دهه تلاطمات جامعه ایران و جهان و بالاخره از طریق انقلاب 57 پا به صحنه گذاشته بود. آن نسل، آرمان داشت و برای تحقق آرمانش نقشه می ریخت و تشکیلات درست می کرد. نسل کنونی از این ها محروم است اما بی باک و جسور پا به صحنه گذاشته است، گرچه نیاز به تجربه، آگاهی و تشکل و سازمان یافتگی دارد تا آینده را آنگونه که شایسته است و تاریخ طلب می کند، پی افکند».....

پس از ارائه سخنرانی تعدادی از شرکت کنندگان به بحث پرداختند. کسانی که در بحث آزاد شرکت کردند تلاش داشتند نظرات خود را با جمع در میان گذاشته و برخی سئوالات مهم را طرح کنند. سئوالات طرح شده در این جلسه بازتاب سئوالاتی است که در کل جامعه ایران مطرح است. بعنوان مثال: آیا بدون اتحاد نیروها و تشکلات می توانیم مبارزه جدی را سازماندهی کنیم؟ آیا اولین خواسته مردم موضوع دموکراسی نیست؟ افشاگری هائی که در سخنرانی بر سر دهه 60 و تابستان 67 و بطور کل در طی سی سال حاکمیت جمهوری اسلامی بر علیه مردم شد، درست، اما موضوع اصلی این است که آلترناتیو ما چیست و چگونه ساخته می شود؟ آیا یکی از وظایف نیروهای انقلابی و کمونیست در بین مردم افشای این حقیقت نیست که هریک از جناحهای ارتجاعی تلاش دارند جمهوری اسلامی را از خطر سرنگونی نجات دهند؟ و.....

در بخش بعدی برنامه ارشک هنرمند جوان به اجرای رپ اعتراضی پرداخت. اولین آهنگی که ارشک اجرا کرد در رابطه با عاطفه رجبی دختری جوانی که در زندان توسط قداره بندان جمهوری اسلامی مورد تجاوز قرار گرفت و قاضی خود طناب دار را بر گردن عاطفه جوان انداخت، آغاز شد. کلیه شرکت کنندگان بخصوص جوانان از این خواننده جوان و پرشور به گرمی استقبال کردند.

بخش بعدی جلسه تئاتری بود بنام «به سیاهی بگو نه» که توسط ناهید نعیمی و همکاری صمد و حسن در مورد حجاب اجباری و مبارزه زنان علیه عامل اصلی آن یعنی رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی، اجرا شد. این تئاتر مورد استقبال شرکت کنندگان قرار گرفت.

بخش بعدی برنامه هنری شب همبستگی را هادی خرسندی با طنز خود پیش برد. هادی مثل همیشه توانست به موضوعات سیاسی روز مثل موضوع مهم زندانیان سیاسی، در غالب طنز بپردازد. برنامه هادی خرسندی مثل همیشه مورد استقبال شرکت کنندگان قرار گرفت.

بخش بعدی برنامه به خواننده معترض تبعیدی گیسو شاکری اختصاص داشت. گیسو با اجرای یکی از آهنگ هائی که به تازگی برای خیزش های اخیر خوانده است، آغاز کرد. سپس به اجرای چندین ترانه که به بهترین وجه می توانست بازتاب روحیه مردم باشد، پرداخت. صدای گرم و دلنشین گیسو شاکری مورد استقبال شرکت کنندگان قرار گرفت.

در بخش آخر جلسه همبستگی بار دیگر ارشک به خواندن رپ اعتراضی پرداخت. یکی از آهنگ هائی که ارشک در این بخش اجرا کرد در رابطه با کشتار دهه 60 بود. از ویژه گی آهنگ های رپ ارشک این است که خود شعر آنرا می سراید. این خواننده جوان توانست با اجرای رپ اعتراضی خود به جلسه و بخصوص جوانان شور و هیجان بخشد. یکی از ویژه گی های بر جسته شب همبستگی حضور چمشگیر جوانان دختر و پسر بود. برخی از این جوانان به درجات گوناگون در طول یک ماه گذشته درسازماندهی این جلسه نقش داشتند. با فعالیت این جوانان هم چون پری قدمی و کمک و همپاری علی رضا شریعت، مهرداد نیک خواه، مریم یعقوبی، سم، محبوبه و.... موفقیت هر چه بیشتر شب همبستگی ممکن شد.

فعالین تشکل زنان هشت مارس (ایران-افغانستان)- انگلستان